

Sítábor beszámoló – 9.T

2022.07-11.

Az idei év általunk leginkább várt „bennmaradása” a sítábor volt. Február hetedikétől egészen tizenegyedikéig tartott. Az osztály lázban égett, annyira vártuk a programot. Tanáraink sok sikert, vagy „kéz és lábtörést” kívántak nekünk.

És egyszer csak eljött a vasárnap. Mindenki nagy megrakott cuccokkal jött vissza mintha nyaralásra

mennénk. Másnap reggel hét órakor kezdődött meg a programunk, első pontja a reggeli volt. Aztán nyolcra már felpakoltunk és indultunk a busszal Mátraszentimrére a Darázshegy Panzióba. Előzőleg utánajártunk miféle hely, és nagyon pazar volt, amit láttunk. Tíz óra körül megérkeztünk a szállásra, és kipakoltunk. Elfoglaltuk a szobáinkat.

A lányok faházakba kerültek, mi fiúk az

ebédlő melletti épületsorba, tanáraink pedig az ebédlő emeletén foglaltak helyet. A szobákhoz külön számkódot kaptunk, ami nyitotta az ajtót, elég modern volt. Egy kis pihenés után mentünk

Mátraszentistvánra a síparkba. tizenegykor ott is voltunk, felvettük a sítáborokat és elővettük a sítókat és léceket, mellesleg nagyon nehéz hadművelet volt elsőnek. Lebicegtünk a pályára és megkezdődött a

síoktatás, három csapatra szedtek szét minket, én Dudás Csaba tanár úr csoportjába kerültem. Az első pár óra nagyon soknak tűnt, hisz egy percig sem tudtunk megállni a lábunkon, estünk, keltünk. Nevettünk, kacagtunk egymáson. Jött az ebéd, minden nap hideg ebédet kaptunk, müzlit, csokit és gyümölcslevet, elegendőt a vacsoráig. Ebéd után mentünk vissza újra gyakorolni, hogy elsajátítsuk a sielés tudományát.

Délután négy órakor indultunk vissza a szállásra, már alig bírtunk menni annyira kifárasztott minket a sízés. Szokásosan hat órakor kezdődött a vacsora, ami általában nagyon finom és tápláló volt. Vacsora után pedig a jól megérdemelt pihenés következett.

Míg a többiek társasjátékot játszottak hét órától, mi a jakuzziban ültünk „egy páran”. Este tízkor pedig a takarodó következett. Másnap reggel nyolckor volt ébresztő, hogy kipihenjük magunkat és új erővel kezdhesük a napot. Másnap reggel nyolc harminckor kezdődött a reggeli és kilenckor már a busszal mentünk is a sípályára. Ezen a napon már egészen jól megtanultuk az alapokat és elkezdtünk menni a tányéros felvonón, ami már nagyon durvának számított, mert az osztály nagy része még mindig a hóékét tanulta. Ez annak is volt köszönhető, hogy az osztályfőnökünk Bardi tanár úr fizika ötössel jutalmazta azokat, akik a hét végére megtanultak síelni. Ebédre megint a szokásos csoki, müzli, gyümölcsle összeállítást kaptuk. Ez a nap gyorsan elment, hisz már nem a csetlés-botlás volt a nap nagy része, hanem síelés. Visszamentünk a szállásra, vacsoráztunk és utána megint kártya, társasjáték és fürdés volt, annyi különbséggel, hogy most volt szauna is. Amit szintúgy nagyon élveztünk. Utána takarodó.

Újabb reggel, újabb lehetőségek. Reggeli, aztán nyomás a buszhoz. Ezen a napon már rámerészkedtünk Csaba tanár úr vezetésével a hódombra. Hatalmasakat estünk, de felálltunk és folytattuk. Azt éreztük, hogy hétfőhöz képest nagyon ügyesek vagyunk és gyorsan fejlődünk.

Megtanultuk használni már a csákányos felvonót is. Egy órakor, a szokásos időben volt ebéd. A délután azzal telt, hogy minél szebben és gyorsabban vegyük be a kanyarokat, előre is felkészülve holnapra.

Négykor megint indultunk a busszal a szállásra. Vacszi és újabb fürdőzés következett, majd pihenés és fekvés.

Hamar csütörtök reggel lett. Fölkelés, egy finom reggeli elfogyasztása és nyomás a busz. A sípályán minden reggelt bemelegítéssel kezdtünk, ezt is. Megint szintet léptünk a síelésben, hisz ezen a napon már a piros pályán szeltük a havat. Ez a pálya már meredekebb, buckásabb és veszélyesebb is volt.

Égjen a zsír!

Megismerkedtünk a Libegővel is, szép kilátás nyílt a fekete pályára. Megfogadtuk, hogy ha törik, ha szakad, de mi pénteken lemegyünk a fekete pályán. Bocsi tanár úrral is gyakrabban találkoztunk már nap közben. Egyre többet síeltünk vele, hiszen már megtanultunk a piros pályán közlekedni.

Ez a nap is gyorsan elment és a tanárok most már engedtek minket felügyelet nélkül síelni, de szigorúan három és négy fős csapatokban. Ebéd után ötször-hatszor még lecsúsztunk a piros pályán. Aztán mentünk vissza a szállásra. Vacszi után most a szauna és a jakuzzi mellett kipróbáltuk a jeges fürdőt, ami dermesztően hideg volt, de „túléltük” és utána még jobban is esett a melegvíz. Újabb takarodó következett.

Utolsó nap. Pénteken az utolsó reggelinket fogyasztottuk a szálláson, amivel nagyon elégedettek voltunk. A reggeli után cuccostól, mindenestől indulás a sípályára. Betartva ígéretünket tényleg rámentünk a fekete pályára, ami könnyebb volt, mint ahogy gondoltunk. A nap többi részében mi már csak a legbrutálisabb pályán mentünk, ami nem volt olyan izzasztó, mint ahogy gondoltuk. Nagyon élveztük az egészet. Aztán még utoljára végig mentünk minden pályán búcsúzóul. Négy órakor indultunk is Egerbe. Először lepakoltuk a sífelszerelést a síkölcsonzóben, aztán mentünk a Pozsonyi úti kollégiumba vacsorázni, ahol hamburgerrel vártak minket. Ez volt a program vége. Már csak a hazautazás maradt hátra.

Az egész sítábor egy kihagyhatatlanul jó élmény volt. A program egyik legszebb része, hogy valami olyat próbálhatunk ki, amire máskülönben lehet, hogy soha nem lett volna lehetőségünk. Mellesleg az osztály minden tagja remekül vette az akadályt és megtanult síelni, amihez csak egy kis akarat kellett. Reméljük,

hogy még lesz alkalmunk síelni, sokunk szívéhez nőtt ez egy hét alatt! Amit nem csodálok, mert az én egyik kedvenc sportomná is vált.

Hardi Viktor - 9T